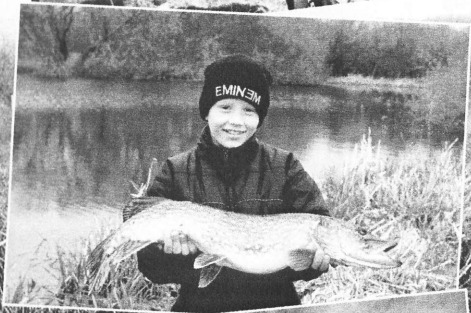

1. HALVÅR 2005
19. ÅRGANG

60 år

Odder
Sportsfiskerforening

Odder Sportsfiskerforening

STIFTET 1945
KLUBLOKALER
STAMPEMØLLEN
STAMPMØLLEVEJ 57

www.oddersportsfisker.odderweb.dk
www.sportsfiskeren.dk

Formand:

Lars Aarø..... 86 54 56 79 - 20 87 16 98
kalamasino@mail.tele.dk

Næstformand:

Ib Sejersen..... 86 54 74 72
saloparken@mail.dk

Kasserer:

Jørn Mortensen..... 86 55 86 73 - 40 30 05 92
jornmortensen@mail.dk

Bådene:

Tonny Jensen..... 86 55 43 10 - 20 11 51 74

Klubben:

John Nedergaard..... 86 54 59 99 - 23 30 59 05
a.grand@privat.dk

Allan Rosenbæk..... 86 55 85 17
ingrid.allan.rosenbaekadr.dk

Vagn Haugaard..... 86 54 24 70 - 50 98 16 61
haugaard@post12.tele.dk

Jørgen Rasmussen..... 86 54 40 63

Blad:

Niels Jørgen Nielsen..... 86 54 03 52
boegevej2@nielsen.mail.dk

Lars Aarø..... 86 54 56 79 - 20 87 16 98
kalamasino@mail.tele.dk

DREJ ET NUMMER

Det er meget vigtigt, at få stoppet forureningen med det samme.
Hvis der er noget akut f.eks. fisk der ligger døde i åen, eller hvis
vandet har en mistænkelig farve eller lugt (olie) ...

Ring straks til

Fiskeribetjent:

Tonny Jensen..... 86 55 43 10 - 20 11 51 74
Brandinspektøren..... 86 54 05 29

OSFs bestyrelse 2004

Lars Aarø, formand

Ib Sejersen, næstformand

Jørn Mortensen, kasserer

Tonny Jensen

Allan Rosenbæk

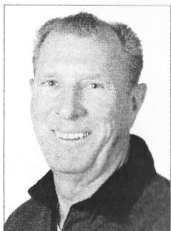
John Nedergaard

Vagn Haugaard

Jørgen Rasmussen

Niels Jørgen Nielsen

Dobbelt jubilæum!

Ja, det er det egentligt for mig, da det er 10 år siden jeg første gang kom i OSF. Første gang var til selve 50 års jubilæet, der blev holdt på Stampemøllen. Jeg var lige flyttet til Odder, efter at have været væk fra byen i over 20 år, for jeg havde en vis tilknytning til Odder gennem mine bedsteforældre, som boede i byen. Så det var helt underligt og tilfældigt, men absolut dejligt at jeg nu skulle til at bo i Odder. Og det var også med disse rare refleksioner, jeg dukkede op til 50 års jubilæum i OSF for nu 10 år siden. Det jeg mødte udover en festlig stemning den formiddag, var et stærkt sammenhold og godt kammeratskab, der lå dybt forankret i lystfiskerne. Det var et folk, der brændte for lystfiskeriet, naturen, de gode historier og ikke mindst foreningens stærke engagement, i forhold til de mangeartede opgaver og projekter den arbejdede med. Der var udtalt vilje og entusiasme - og det var stort at opleve - og jeg blev med det samme hooked!

Det er nu blevet til ti gode år i OSF, og meget hurtigt gik jeg ind i bestyrelsesarbejdet for derigennem at præge foreningen. Vi har haft små og store projekter, det største har helt klart været opførelsen af vores nuværende klubhus, som stort set er opbygget helt fra bunden, der var kun den rå ladebygning. Det har været fantastisk at opleve det sammenhold, der har gjort det muligt at løfte en sådan stor opgave, for der er blevet lagt utrolig mange mandetimer i dette projekt, alt sammen udført af OSF-medlemmer! Og resultatet er enestående. Vi har fået et velfungerende klubhus i natur-skønne omgivelser.

Men der er også opstået et tomrum efter dette projekt, samt at vi desværre har mistet nogle af de stærke profiler i OSF. Og det er meget vigtigt at en forening som vores, har en synlig profil og særlig vigtigt i en tid, hvor tid er blevet en mangelvare, og udbudende mangfoldige.

Vi har haft et meget konstant medlemstal på 110 -120 medlemmer, hvilket er flot, sammenholdt med andre lystfiskerforeninger, der har

faldende medlemstal. Men det er også vigtigt at OSF har noget at tilbyde sine medlemmer udover fiskevand, som vi ikke har for meget af. Derfor laver vi en lang række arrangementer i klubregi, men jeg mener, at der er behov for en kursændring i vores måde at profilere os på i forhold til det lokalsamfund vi lever i. Jeg vil arbejde for mere synliggørelse af vores forening, det kunne eksempelvis være at der blev etableret samarbejde med andre foreninger med fælles projekter.

Vi skal have lavet udstillinger, åbent hus arrangementer med foredrag, en bedre kontakt og dialog med de unge, ikke kun blandt vores egne unge, men i særdeleshed også i vores lokalsamfund, så vores forening kan blive ved med at have sin berettigelse!.

Til lykke OSF med de 60 år!

Lars Aarø.

Fra rå ladebygning til hyggelig klublokale.

Tanker ved OSFs 60-års jubilæum

Tænkt af Svend Sørensen

Når man tænker de ti år tilbage til vores 50-års jubilæum, er tiden fløjet af sted, bare se på alt det nye, der er sket i klubben: nyt hus, nye ansigter, ny formand, nye fiskemuligheder, masser af fisketure til nær og fjern. Men selvfølgelig, når man som jeg har været medlem i 35 år, er ti år ingenting.

Den største ting, der er sket, er nok det nye klubhus, 2001 var det år, vi fik kommunens tilladelse til at bruge huset, godt nok efter en del tovtrækkeri, men de gav sig. Det blev starten på en hektisk tid for en gruppe af medlemmerne. Der blev støbt, snedkereret og malet, og sikke et resultat, der kom ud af det. Den fineste ramme om et klubliv, man kan tænke sig, og med plads til de aktiviteter, man kan få lyst til både ude og inde.

Jeg selv glæder mig hvert år til sommerafslutningen, hvor der foruden grillmad bliver medbragt koner og børn til hyggeligt samvær i det grønne.

Aktiviteterne i OSF er stadig mangfoldige, der bliver mellem medlemmerne aftalt fisketure til både nær og fjern, Hølken som det nærmeste, Grønland som det fjerneste, og nu er der en tur til Island i støbeskeen. Men lige meget hvor turen går hen, er det altid med kammeratskabet og det gode sammenhold på forsædet. Men pas lige på ikke at blive for længe ude om aftenen! Her er hvad der skete en gruppe fra OSF en midnatstime på fjeldet. Som det fremgår af billedet, var jeg selv med på omtalte fjeldtur, syv mand i Eriksminde Efterskoles minibus

til midt Sverige, helikopter ind til Storåen, som er et unikt område med søer, strømvand og en natur, som jeg aldrig har set magen til. Hvis I vil vide mere om stedet, så tal med Allan, det var vist nok tyvende gang han var der. Om vi fangede noget, ja da, til sammen én fisk. Klubafterne ligner

sig selv. En god ting er, at der er kommet nye ansigter imellem, det er dejligt, skønt nogle er lidt for langt fremme i skoene, måske mest de geistlige, jeg mener en fisk på fire kg på sin første tur i Odder Å er det ikke lige . . . ? nogle mener det må være gode forbindelser!

Der er også blevet mulighed for fiskeri i Skanderborg sø, foreningssamarbejdet med Skanderborg-klubben gør, at vi kan have en båd liggende ved søen, og der er indkøbt ekkolod, der kan lånes i OSF sammen med fiskekort.

Desværre stoppede havturene i 1998, for som Torben Juel Hansen skrev i bladet: "desværre er fiskeriet gået kraftigt tilbage i de indre danske farvande, og af de ca. fyrre til fem og fyrre OSF-medlemmer, som havde været med på disse havture, er der kun fem interesserede tilbage." Så nytårsturen i 98 blev den sidste. Ærgerligt, men også at fiskeriet ikke er blevet bedre, er en stor skam.

Jeg ved ikke rigtigt, om vi kan sige, at vi har haft en lille krise i OSF, i hvert fald når vi snakker om formand. Vi kan tænke tilbage på fire af slagsen.

Vi startede tiåret med Mikael Kvist, dog kun en kort periode, da han fik job i Middelfart og flyttede hertil. Så tog Egon Marcussen over, desværre for OSF blev det kun til et år som formand, men godt for Egon, han fik opfyldt en drøm om eget landbrug og flyttede efter et årstid. Så blev det Søren Kvist, en ung og fremadstræbende mand vi alle er glade for. Han holdt dog ikke så længe, som vi havde håbet, en nystartet grejforretning tog al hans tid, så der blev ikke tid nok til OSF, og det var

ikke tilfredsstillende nok for ham selv. Det er måske her krisen kommer, det var i hvert fald så svært at finde en, der ville påtage sig værdigheden som formand, at Peter Sasser følte, at han måtte gå ind igen, for ikke at klubben skulle gå helt i stå. Af grunde vi alle kender, måtte Peter opgive arbejdet

midt i perioden i 2003. Her træder så Lars Aarø til i resten af perioden. Efter moden overvejelse går Lars med til at lade sig vælge som ny formand i 2004. Det er vi alle glade for, og vi ser frem til mange gode år i OSF med denne positive mand i spidsen. Jeg håber, at alle vil støtte og bakke op om ham.

Jeg vil slutte mit tilbageblik med at mindes de kammerater, som alt for tidligt har forladt os:

Børge Hoberg, Jørn Ejstrup, Peter Sasser og Kjeld Lauersen - Æret være deres minde.

Hvis jeg så skal vende blikket og tankerne fremad, hvad venter der så medlemmerne i OSF? Det er meget nemt, for det må tiden jo vise! Men kan vi gøre noget selv for at påvirke fremtiden?

Er eller bliver OSF mere fattig ved ikke at have juniorer, det er diskuteret meget, men når man ser fremad, kan spørgsmålet jo være, hvem skal løfte arven efter os "gamle"? og hvis der er nogle unge, der vil, skal vi så ikke være med til at præge dem?

Skal vi bestræbe os på at være mere synlige ved arrangementer i byen? Nu kan man sige, det har vi gjort, vi har stået på biblioteket, vi har været på fjerkræmessen, og jeg skal gi' dig. Men så skal vi måske være der, når andre grønne foreninger slår et slag for miljøet og inviterer til samarbejde.

I hvert fald blive ved med at slutte op omkring klubaftener, arrangementer og ture, støtte vores udmærkede og hårdtarbejdende bestyrelse, måske selv komme med forslag til nye initiativer og udfordringer, så tror jeg, at OSF vil bestå i mange år endnu

Foredrag om Island

Isfiskeri

Tur til put and take

En god fiskekammerat er død

Keld Vester Laursen døde den 19. august 2004 efter kort tids sygdom.

Fiskeri var én af Kelds største interesser.

Han var aktiv medlem af fiskeklubben og nød at komme der om tirsdagen. Ofte kunne Keld ses på cykel på vej til et godt fiskested, og i Kelds ånd var han hver gang overbevist om, at han ville fange de fleste og største fisk.

At fiske sammen med Keld var altid en unik oplevelse med intens atmosfære, men det var nu ikke altid Kelds blink, fiskene søgte. Men som

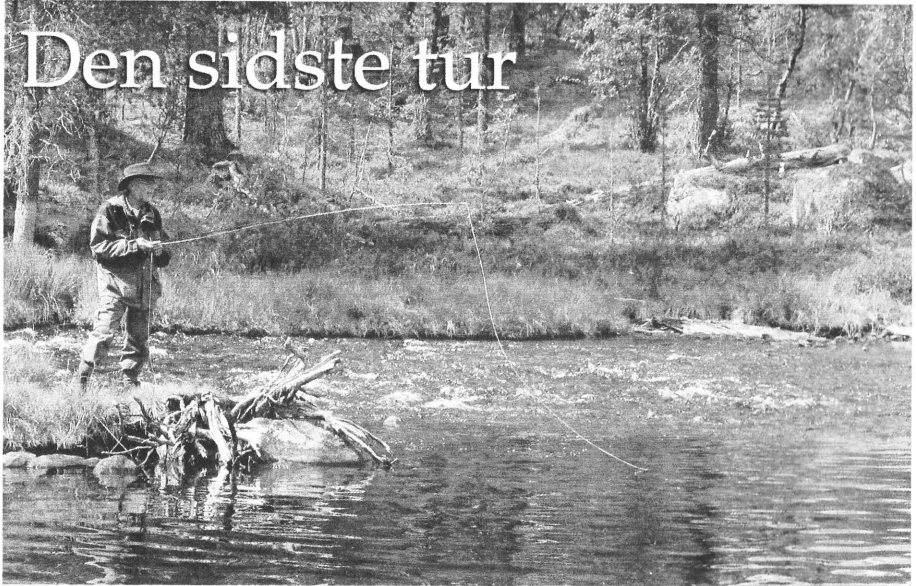
Keld ofte udtrykte: "Så pyt da", oplevelsen var alligevel god, frisk luft, hyggesnak og en lille én. Kelds fiskeinteresse bredte sig vidt.

Ofte kom børn omkring ham med på fisketur. Her blev der væddet om, hvem der ville fange den største fisk - så stemningen blev hurtig intens.

Keld er savnet både som en god ven og som en alle tiders trofaste fiskekammerat.

JJ, Saxild

Den sidste tur

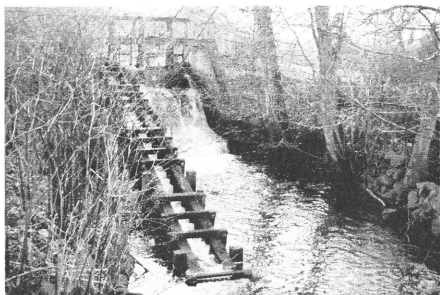
Det blev den sidste fisketur sammen med vores afdøde formand Peter Sasser, jeg havde her i sommer, vi vidste det godt begge! Egentlig havde jeg ikke regnet med at jeg skulle have været til Storåen i sommer, men Peter spurgte, vi der tidligere har rejst sammen med ham derop, om vi skulle lave en tur derop igen, en sidste tur! Jeg vidste hvor meget naturen og stedet ved Storåen betød for Peter, jeg vidste det fra mig selv, for det er et enestående sted. Storåen ligger inde i Tøfsingdalens nationalpark. Peter er kommet der gennem mange år, sammen med Allan Rosenbæk. De har besøgt mange andre fiskesteder i Norden, men intet har været så dragende for dem som Storåen. Jeg tror de fleste, der kommer der, må tilbage igen til stedet, fordi det er noget helt særligt. Og efter at have overhørt mange samtaler i fiskeklubben, og set mange fotos fra området, bød lejligheden for selv at deltage i en tur derop. Ofte har jeg sagt at denne første tur dertil har ændret mig for livet. Der hersker en fantastisk ro og stilhed deroppe, naturen er ganske uberørt. Der er et fugle og dyreliv uden sidestykke, vi ser stenfalke, tjur, blåhakke, elge og meget mere. Der er spislige bær og svampe, århundrede gamle krogede og snoede træer, der står skulpturelt i landskabet og taler deres helt eget sprog.

Fiskene er meget udfordrende at fange, og når man endelig fanger een af disse kraftfulde og smukke fisk på flue, der er det eneste fiske-redskab der må anvendes, kan jeg oftest kun få mig selv til, nænsomt at genudsætte fisken igen - for det vil næsten være syndigt at slå den ihjel! De fleste praktiserer også catch and release deroppe, men vi har taget og tager en fisk med hjem en gang imellem. Og de smager himmelsk! enten tilberedt på sten, stegt med mandler fløde og honning - Peters opskrift - eller røget i ovn.

Det blev en god tur med store naturoplevelser og godt kammeratskab, men også en tung og vemodig tur for os alle syv, der var med. Peter blev lykkelig over trods svær sygdom, at det blev ham muligt at gense Storåen en sidste gang, for rigtig at få sagt et ordetligt farvel til det sted, der har givet ham så meget. Under et af de første hospitalsophold i sygdoms-forløbet lå han og kiggede på et stort foto fra Storåen og fortalte, at et af hans store ønsker udover selvfølgelig at blive helt rask og forblive sammen med sine kære, var at få lov til blot een gang mere i sit liv at komme derop. Det kom han!

Peter har som en god og respekteret formand, ofte taget afsæt i de oplevelser, Storåen har givet ham i forbindelse med sit virke som formand i OSF.

Lars Aarø

Slusen ved museet

Mølledammen

En drøm bliver til virkelighed, forhåbentlig!

Ja!, en gammel drøm om at få fjernet de forhindringer i Odder å, der har været til stor gene for de gyde-vandrende ørreder, bliver forhåbentlig til en realitet i 2005 såfremt Odder kommune og byråd stemmer for amtets vidtgående planer for Odder å.

Planen går ud på, at Århus amt vil genetablere et omløb ved Odder Museum, hvor vi har stemmeværket ved Odder Museum og desuden fjerne de andre forhindringer op til Fillerup by herunder Skægs Mølle.

Amtet har selv udarbejdet planerne, selvfølgelig i konstruktiv dialog med Odder kommune, museet mm, og Århus amt lægger selv op til, at de vil finansiere projektet.

Det vil betyde, at åen bliver lagt tilbage i det næsten naturlige leje, og den højdeforskel på de næsten to meter, der er skabt med disse forhindringer, bliver fjernet. Så det fremtidige å-stykke, vil byde på endnu bedre forhold for fisk og andet dyrliv i åen, da der kommer mere strøm på vandet, som dermed bliver mere iltholdigt, når det flyder hurtigere. Det er også på den strækning mellem Odder Museum og

opstrøms, at vi hvert år ser flest ørreder trække op fra oktober til december måned for at gyde. Hvad vil dette projekt indebære af forandringer af det eksisterende miljø? Ja det vil betyde, at en del af parken ved Odder Museum på den nordlige side vil blive berørt af projektet, da der skal bruges friareal til at lave et omløb ved stemmeværket. Mølledammen vil blive bevaret med et selvstændigt kredsløb ved hjælp af pumpe, der sørger for en konstant vandstand i dammen, men ellers vil omløbet blive lagt/forbundet med det eksisterende forløb af Odder å, som vi kender det idag.

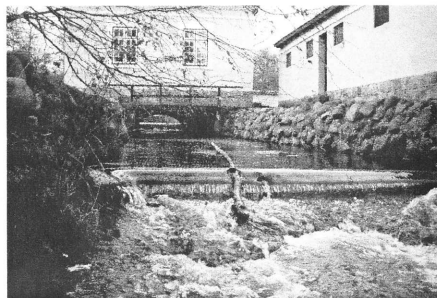
Projektet ønskes påbegyndt i sommeren 2005, hvor der er mindst vand i åen, og hvor der ikke er fisk oppe for at gyde, så det størst mulige miljøhensyn tages.

Vi i OSF håber, at dette fantastiske projekt, som vi har ønsket gennem mange år, bliver en realitet, og vi ser ikke fornuftige argumenter, der taler imod et sådant projekt, der på alle områder tilgodeser naturen og miljøet.

Lars Aarø.

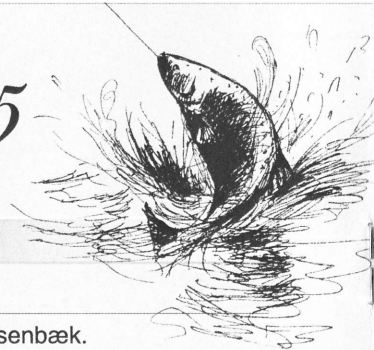

Skægs Mølle

Rathlausdal

Førårsprogram 2005

JANUAR

- Tirsdag 4.** Klubstart - Hyggeaften.
- Tirsdag 11.** Fremstilling af knive. Instruktion Allan Rosenbæk.
- Søndag 16.** Premiere i Odder Å. Vi mødes i klubben kl. 9.00 til kaffe og rundstykker, derefter kører vi til åen og starter fiskeriet. Se opslag i klubben for tilmelding til morgenmad
- Tirsdag 18.** Fremstilling af knive. Instruktion Allan Rosenbæk.
- Tirsdag 25.** Fluebinding. Instruktion: Lars Aarø og Ib Sejersen.
- Søndag 30.** Grejdag samt åbent hus på Stampemøllen kl. 10-14. Ryd op i dit gamle grej, der vil forhåbentlig være rig lejlighed til at bytte, købe eller sælge.

FEBRUAR

- Tirsdag 1.** Fluebinding. Instruktion: Lars Aarø og Ib Sejersen.
- Tirsdag 8.** GENERALFORSAMLING.
- Tirsdag 15.** Fluebinding. Instruktion: Lars Aarø og Ib Sejersen.
- Tirsdag 22.** Filmaften evt. foredrag.

MARTS

- Tirsdag 1.** Klubaften. Hyggeaften.
- Lørdag 5.** OSF 60 ÅRS JUBILÆUM. (Se nærmere andet sted i bladet).
- Tirsdag 8.** Klubaften. Hyggeaften.
- Tirsdag 15.** Klubaften. Hyggeaften.
- Søndag 20.** Put & take tur. Hvor vi skal hen - se opslag i klubben. (Arr.: Jørgen Rasmussen, tlf. 86 54 40 63)
- Tirsdag 22.** Fremstilling af spinnere. Instruktion: Vagn Haugaard.
- Tirsdag 29.**

APRIL

- Tirsdag 5.** Filmaften evt. foredrag.
- Tirsdag 12.** Optakt til weekendtur til Djursland.
- Lørdag 16. søndag 17.** Weekendtur til Djursland. Tonny's sommerhus. Aborre- og kysttur. Se opslag i klubben for tilmelding. (Arr. Tonny, tlf. 20 11 51 74)
- Tirsdag 19.** Oprydning i og langs Odder Å. - Klubben er lukket. Vi mødes ved Assedrup-broen kl. 19.00.
- Tirsdag 26.** Kystfiskeri. Vi henlægger klubaften til Kysing strand.

MAJ

- Søndag 1.** Geddetur til Astrup Mose. Se opslag i klubben. (Arr.: Vagn Haugaard og Ib Sejersen)
- Tirsdag 3.** Klubaften. Hyggeaften.
- Tirsdag 10.** Kystfiskeri. Vi henlægger klubaften til Kysing strand.
- Tirsdag 17.** Fælles tur til Skanderborg Sø. Se opslag i klubben for tilmelding.
- Søndag 22.** Kystkonkurrence. Kysing Strand. Konkurrencen starter ved midnat natten mellem lørdag og søndag og slutter med fællesspisning og indvejning kl. 12.00. Se opslag i klubben for tilmelding.
- Tirsdag 24.** Klubaften. Hyggeaften.
- Tirsdag 31.** Sidste klubaften. Grillaften med familie. Se opslag i klubben for tilmelding.

AUGUST

- Tirsdag 9.** Første klubaften 2005.

Kontingent 2005

Senior	400,-
Junior	260,-
Familie	590,-

Storsej og hellebarn

En sommer- feriefortælling fra Norge

Det er efteråret 2003. Det er tiden, hvor det skal bestemmes, hvor familien skal på sommerferie i 2004. I vores familie er vi faktisk så uenige om dette emne, at forældrene hvert andet år på skift må bestemme opholdstedet. Sommeren 2003 blev tilbragt blandt cykelryttere i "Tour de France". Hvilket var konens ide. Så nu var det min tur til at bestemme. Kriterierne for feriestedet var klare. Hytte ved et fiskeparadis i Norge. Beliggende ved fjord og hav. Fuldt indrettet til 4 personer. Med TV, parabol og stor fryser. Båd med motor til rådighed i gå afstand fra hytten. Fiskemuligheder fra land og så skulle det være næsten gratis. Efter et par måneders søgen på internettet lykkedes det, at finde noget som passede os. Bortset altså fra prisen, som dog var rimelig. En lille campingplads ved udløbet af Trondheimsfjorden og lige inden for øen Hitra. Pladsen var fuldt belagt med fastliggere fra Trondheim, men der var 2 hytter til udlejning. Via e-mail og telefon fik vi hurtigt et lidt personligt forhold til indehaveren Eli

Carina, så vi bookede hytte i 12 dage og båd i 10 dage.

26. juni 2004 var vi klar til afgang. Min kone Mette, vores søn Morten 12 år og Louise vores datter på 15 år. Teenagepiger er vilde med fiskeferie i Norge. Rejsen gik via Frederikshavn - Gøteborg - Oslo - Elverum - Berkåk - Orkanger til Sunde. Turen var 1100 km og tog ca. 20 timer. Vi blev hjerteligt modtaget af Eli Carina, som havde lavet et stort fad laksemadder til os. Se det var norsk gæstfrihed. Campingpladsen ligger beskyttet i bunden af en ca. 3 kvadratkilometer stor lagune, som hedder Vingvågen. Det er en såkaldt naturhavn, og den sidste inden Trondheim. Den bliver blandt andet brugt af kongeskibene som overnatningsplads. Området foran campingpladsen minder faktisk om en flad dansk

sandstrand, og store dele af Vingvågen har sandbund. I forårsmånederne trækker helleflyndere herind for at gyde på det lave vand. Det dybeste sted i Vingvågen er ca. 50 m. Resten af året er det kun små helleflyndere her. De såkaldte hellebørn, som man dog skal være meget heldig for at fange. Men det skulle prøves.

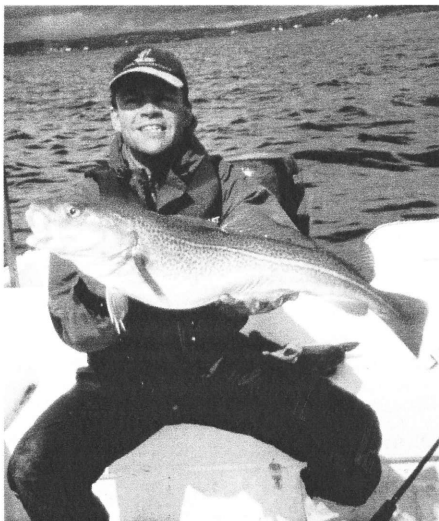
Man kan bestemt ikke sige, at campingpladsen ligefrem summede af fiskefeber.

Nordmændene hyggede sig med hinanden, for alle kendte alle, og der var absolut ingen med fiskegrej i hænderne og ingen aktivitet omkring renseshuset, det såkaldte "sløybua". Den første aften gav kun et par småtorsk på kystgrejet, så de første indtryk gjorde mig egentlig lidt skeptisk omkring fiskeriet. På ankomstdagen havde vi støvregn og tåge, så vi troede næsten, vi var blevet flyttet, da vi vågnede næste formiddag. Blåt hav, blå himmel og en fantastisk udsigt fra hytten til fjeldene omkring Vingvågen. Vi blev præsenteret for vores båd, som lå klar ved campingpladsens flydebro. En 18 fods "Hansvik" med styrepult og en 30 hk 4 takt Suzuki motor med el-start. I båden var desuden monteret ekkolod, så det var en rigtig lille "skærgårdsjeep". Eli Carina rådede os til at benytte de nærmeste fiskepladser de første dage, så vi kunne blive fortrolige med båden, havet og vejret.

Hele familien var naturligvis med, da vi tog vores første tur i båden. Vi valgte Storholmen. En plads som ifølge Eli altid holdt "brugbare" fisk. Jeg var ikke helt klar over, hvad hun forstod ved brugbare fisk. 2 minutters sejls og jeg parkerede båden på 60 meter vand. Vi havde aftalt, at 1 person i båden altid skulle være til rådighed og ikke fiske. Den rolle påtog jeg mig gerne. For mig var det en stor tilfredsstillelse at finde fiskene, og så få familien til at fange dem. Jeg gav familien en kort instruktion i multihjulets funktioner og pirketeknik. Louise sagde alligevel: "Nej far, du viser os lige først hvordan". Jeg tog hendes stang og lod en 200 grams pirk med 2 ophængere drøne mod bunden. Pirken nåede bunden, 2 pirketag og bum, fisk, rigtig god fisk endda. Al min skepsis forsvandt på et sekund. Det her var bare for vildt. Jeg fik fisken pumpet til overfladen og forventede egentlig at den sædvanlige torsk ville komme til syne. Det gjorde den også, men den havde følgeskab af en sej og hvilken sej. Torsk på 3

kilo på pirken og storsej på 4,5 kilo på den øverste ophænger. Sikken start på fiskeriet og det var altså hvad Eli kaldte "brugbare fisk". Jeg fiskede ikke mere på den tur, men Mette og Louise fik lubber på 1,5 kilo og Morten en torsk på 2,5 kilo. Så det var en rigtig god første tur. Dagen efter tog Morten og jeg på havet igen. Jeg valgte udelukkende at fiske med sild, for at kunne friste havkat, havtaske, lange eller allerhelst helleflynder. Jeg fiskede kun med 1 krog str. 6/0 og et 220 gram blylod bundet på tynd line, så jeg kun ville miste loddet ved evt. bundbid. Stangen var en nyindkøbt Ron Thompson "Whaler" 20 lb kulfiber og hjulet et Ambassadeur Ten med 200 meter 0,32 mm Fireline. Et supersæt hvor ethvert lille nøk i agnen registreres selv med 150 meter line ude. Vi startede igen fiskeriet ved Storholmen. Jeg lod agnen slæbe ved bunden, og da de første hug kom, frikoblede jeg spolen, for lige at give fisken tid til at sluge agnen. Efter 10 sekunder koblede jeg spolen til, og da jeg igen mærkede fisken, faldt modhugget. Et utroligt spændende øjeblik når man mærker fiskens vægt i stangen. Min første fisk på agn var en torsk på 3,5 kilo. Endnu en brugbar fra Storholmen. Vi sejlede lidt længere ud, men fiskede stadig på 40-50 meter vand. Jeg fiskede igen med agn, og da jeg fik et solidt bundbid, mistede jeg som planlagt kun blyloddet. Den agnede

og næsten vægtløse krog skulle så bare spoles op. Da krogen var godt halvvejs oppe, blev den taget voldsomt af en stor fisk. Linen fræsedes af hjulet, og det var nogle fantastiske minutter at opleve med den bløde kulfiberstang. Efter en hård fight kunne Morten gaffe en stor sej på 5,4 kilo. I Norge bliver en sej forfremmet til storrej, når den runder 4 kilo.

Næste dags tur var lidt sløj, men Morten fik dog en pæn kuller på godt 1 kilo. Vi besluttede os for at prøve om vi kunne fange nogle fladfisk inde i Vingvågen. Vi gravede selv sandorm og fiskeriet foregik fra drivende båd på 10-20 meter vand. Hele familien var med, og vi benyttede vores almindelige spinnestænger. Det gav ingen fladfisk, men det var morsomt, at fighte torsk på det lette grej. De vejede 1-1,5 kilo og blev alle genudsat.

Efter at have brugt en dag i Trondheims indkøbscentre var vi rigtig opsatte til næste fisketur. Jeg følte mig nu lidt modigere, så vi valgte en plads ca. 15 minutters sejlads fra campingpladsen men stadig langs kysten. Det var en ca. 300 meter langstrakt ø kaldet Svansholmen. Omkring øen var der stejle skrænter på de 3 sider. Vi standsede ved den østlige ende, som vi først kom til. Jeg undersøgte skrænterne med ekkoloddet og stoppede båden på 60 meter vand med formodning om at vi ville drive ind mod lavere vand. Mette fiskede med 2 makrel-ophængere bundet på 0,40 mm line over

pirken. Allerede første gang hun frikoblede spolen og lod forfanget synke mod bunden, fik vi et varsel om, hvad der ventede os. "Der er et eller andet galt" sagde hun efter få sekunder. Jeg kunne dog se, at linen stadig løb af spolen, lidt ujævnt måske, men koncentrerede mig om mit eget grej. "Den er altså mærkelig" fortsatte hun. "Så prøv og stram op" sagde jeg lettere irriteret. Hun koblede spolen til og havde nær fået stangen rykket ud af hænderne. Hun havde fået fisk højt oppe i vandet, og det var god fisk. Midt i fighten så det ud som om hun mistede fisken. "Nej, den er der sgu endnu", råbte hun. Det var en fin sej på 3,5 kilo, som sad på den øverste ophænger. Resten af forfanget var væk. Rykket midt over af en anden fisk. Det var sidste gang, vi fiskede med makrelforfang. Det her var alvor og rigtig sjovt. Jeg følte på et tidspunkt, at pirkens krog havde taget fat i hovedlinen, så jeg var nødt til at hale mit grej op. Det skete med stor fart, men tæt på overfladen, blev der sat en stopper for det. En voldsom fisk havde hugget, og sekunder efter gik det da helt galt. Linen drønedes af mit hjul og de næste 5 minutter gik det bare nedad. Efterhånden lykkedes det mig, at få lidt styr på det der var i enden af linen, og få lidt line tilbage på hjulet. Ca. 15 minutter senere og efter mit livs mest spændende fight kom 2 storrej til overfladen. Den ene blev gaffet, og den anden måtte jeg gribe i gællelåget med hånden, mens den lå i vandet. Op kom de under stor jubel. Storrej på 7,0 og 6,0 kilo. Lidt senere havde Morten bundbid, og da det var mit job, at rykke alle familiens bundbid fri, så tog jeg læderhandsken på og trak i hans line. Men det var ikke bundbid. Jeg skønnede det til at være en rigtig stor torsk, så jeg bad ham om at komme i gang med at løfte fisken. Efter lang tids pumpen, og da Morten var godt træt i arme og ryg, røg fisken desværre af. Han fortsatte med at hale op for lige at checke grejet. Så langt kom han dog aldrig, for kort efter fik han igen fisk, og den trak bare line af. Til sidst lykkedes det en total udmattet Morten at få 2 sej op til overfladen. 6,0 og 3,0 kilo. Så er det okay at være stolt. Efter kun 1½ times fiskeri måtte vi sejle ind. Da havde vi 10 fisk med en samlet vægt på 36 kilo, så hvad skulle vi med flere. Da vi skulle til at sejle, fik vi besøg af 2 marsvin, som cirklede omkring båden, for til slut at passere os langs bådsiden lige under overfladen. En "kjæmpefin"

oplevelse. Turen lærte os, at vi godt kunne fiske på meget dybt vand, for det var ikke altafgørende at fiske ved bunden. Jeg fik dog også en 2-kilos torsk ved bunden på 85 meter vand. Så er der langt op.

Vi besøgte Svansholmen igen et par dage senere. Der var ikke en fisk på vores sejplads. Vinden var i modsat retning af sidst, og da Eli havde fortalt, at vinden helst skulle være på, som den også havde været, da vi fik fisk, prøvede vi at sejle om til den modsatte ende af øen. Det var et heldigt træk. For på en halv time fik vi en torsk på 4,5 kilo og 3 sej på 5,5 - 4,5 og 3,5 kilo.

En af vores sidste ture foregik atter inde ved Storholmen. Morten pirkefiskede, og jeg medefiskede i et sidste forsøg på at fange noget nyt. Morten fik en double med brugbare sej på 4,5 og 3,5 kilo taget helt ved bunden. Jeg havde ikke det store held og var ved at hale mit sildestykke op, da jeg fik bid. Den var ikke kæmpestor, men den forsøgte ihærdigt, at komme til bunden igen. Jeg forventede, at det var en sej på et par kilo, der ville komme til syne, men til min store forbløffelse, var det en helleflynder, som var fulgt med agnen op i vandet inden den huggede. Så lykkedes det

endeligt. Det var et hellebarn på ca. en halv meter, som var utrolig stærk i forhold til sin størrelse. Da vi kom ind, blev den omgående stegt på panden, og der var mad til hele familien.

Vi var ved at være mætte af fiskeri, så de sidste par dage blev der faktisk ikke fisket. Generelt var vores ture af 2-3 timers varighed. Vi fangede ikke mange fisk, men dem vi fangede havde en rigtig god størrelse. Der var forholdsvis svag strøm i området trods en tidevandsforskel på 2-2½ meter, og da vi heller ikke havde meget vind kunne vi fint klare os med pirke på ca. 200 gram. Vi fangede 7 forskellige arter: sej, torsk, lubbe, kuller, lange, hvilling og helleflynder. Området omkring Hitra er meget besøgt af tyske "hochseeanglere", men der er fint plads til alle. Der var ingen myg der, ifølge Eli fordi der var for koldt. Til gengæld var der knot, når vinden lagde sig. De tog dog ikke med på havet. Vi var meget glade for vores ferie, og hvem ved. Måske vender vi en dag tilbage for igen at opleve ørnene svæve over os, storsej flå line af hjulene og måske et lidt større hellebarn.

Torben Juell.

Min største havørred fra åen

Af Lars Berg Thomassen

Det er heldigvis sådan, at vi igen og igen kan blive overrasket. Især er det godt at blive overrasket i en positiv retning. Det er godt, når den positive virkelighed overgår ens afdæmpede forventninger.

Sådan er det gået med mit forhold til Odder Å. Inden jeg flyttede til Odder, havde jeg ikke særlig store forventninger til den lille å. Flere gange har jeg stået på broerne over åen i Odder by og set på den lidt kedelige bund, de gamle cykler og andet godt affald, der var smidt i åen. Og ikke en eneste gang har jeg set en ørred over 15 cm.

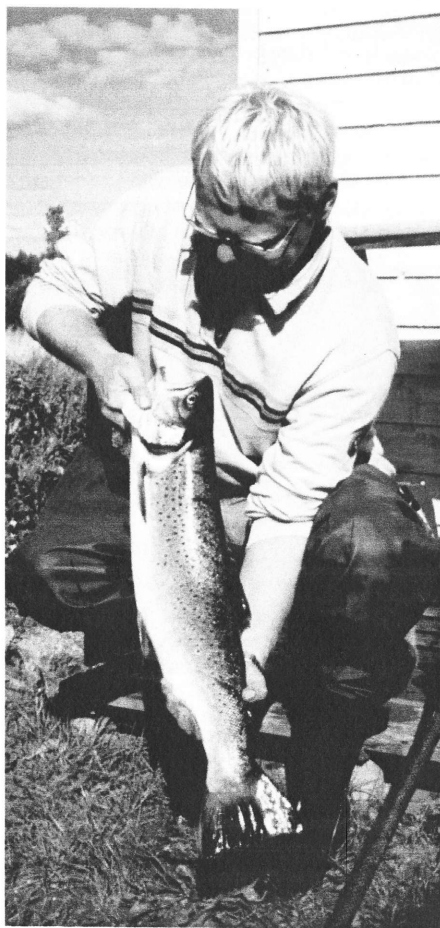
Jeg blev heller ikke udstyret med de helt store forventninger til Odder Å, da jeg første gang mødte op i fiskeklubben. "Åen er ikke noget særligt", var der en der sagde til mig, da jeg fortalte, at jeg gerne ville fiske i den. "Er der ingen havørreder i åen?", spurgte jeg. "Jo, det er der, men de er ikke så store. Og mange af dem er farvede fisk, der ikke er værd at spise. Og opgangen er noget senere end nu".

Nej, mine forventninger til Odder Å var ikke voldsomt store, da jeg første gang tog til åen. Men heldigvis kan virkeligheden ofte overgå forventningerne. Og det kom de til for mig, da jeg de første par gange tog på fisketur til Odder Å. På den første tur blev jeg noget overrasket, for jeg fik på mindre end en time to gode fisk. Den ene på 44 cm og den anden på 60 cm. Mine naboer blev også overraskede: "Er der virkelig så store fisk i Odder Å. Vi troede da, at den var helt død", var deres kommentar.

Næste dag kunne jeg ikke dy mig for at tage til åen igen. Det skulle da også vise sig, at det ikke var helt spild af tid. For efter 10 minutters fiskeri forsvandt min prop igen. Jeg gav modhug, og kunne straks mærke, at det var en fisk langt over målet. Bevægelserne i stangen var dybe og tunge. Flere gange tog den et par gode udløb, hvor bremsen kom godt på prøve. Efter ca. 10 minutter fik jeg fisken at se for første gang. Jeg troede ikke mine egne øjne. Den var virkelig stor, og meget større end jeg havde regnet med. Flere gange forsøgte jeg, at få den i nettet, men måtte også konstatere at mit net var for lille til fisken. Der var også meget strøm i åen, der besværliggjorde, at få den helt ind til græsset.

På et tidspunkt overvejede jeg, om jeg skulle tage konsekvensen og hoppe i åen, men inden jeg kom så vidt, fik jeg heldigvis den trætte fisk klemt ned i fangstnettet.

Min nabos vægt viste "kun" fire kilo og målebåndet 70 cm. Jeg havde ellers troet, den var tungere og længere, for den virkede så stor i den lille å. Men den var alligevel stor nok til, at det er min største havørred fra en dansk å indtil videre. Og den var stor nok til, at jeg er helt solgt til Odder Å. Og måske vil virkeligheden overgå forventningerne igen til næste år, når der er nye store havørreder, der gæster det gode sving i åen.

Norgesturen

den 19.-22. august 2004

Vi var 11 mand med alt i udrustning, klar til afgang torsdag eftermiddag kl. 17.00 fra Stampemøllen.

Turen foregik i Tonny's bus med 8 mand og i Jørn Mortensens Peugeot med 3 mand.

Fisketuren skulle gå til Lauvåsen Hytter i Rauland, hvor vi havde lejet 2 hytter.

Vi sejlede fra Hirtshals med ankomst til Kristianssand kl. 23.00. Herfra skulle vi køre ca. 250 km til Rauland. Det er ikke lige det nemmeste, i mørke og i bjergterræn. Vel ankommet til hytterne kl. ca. 3.30 fik vi fordelt sengepladserne og og fik en velfortjent søvn.

Næste dag efter morgenmad havde vi travlt med at finde grejet frem og komme i gang med fiskeriet. Dette foregår i søer, og da der til hytterne også hører robåde med i lejemålet, valgte nogle at sejle ud på søen, mens andre foretrak fiskeriet fra bredderne. Det blæste en del, så det var mest spinnefiskeri der kom på tale, men det kunne lade sig gøre at fiske med flue.

Fiskene var der, men det kneb med at få dem til at bide, vi fangede da enkelte, men ikke de store. - Store fisk var der, det kunne vi se, for der var to nordmænd i en af hytterne, der fiskede med garn, og fangede temmelig pænt. I den storslåede natur og i gode fiskekammeraters selskab havde vi, trods få fisk en dejlig tur, der alt for hurtigt fik ende, og vi

måtte tænke på hjemrejsen. Vi forlod hytterne søndag ved middagstid og skulle med færgen fra Kristianssand kl. 17.00.

Turen hjemover foregik i dagslys. Vi kørte langs Elven Otra og gjorde holdt flere gange for at nyde synet af den dejlige natur og det spritklare vand.

Hjemturen med færgen var lidt barsk, det blæste meget, og der blev ryddet godt op i køkkenet, da alle tallerknerne væltede ned og blev knust. Vi klarede dog alle skærene uden at blive alt for søsyge.

Tonny

MEDDELELSER

Regler for Odder Å/Rævs Å

Lodsejerne har gjort os opmærksom på: fra sammenløbet Odder Å-Rævs Å og ud til fjorden hedder åen RÆVS Å, og der må fiskes fra sammenløbet og ud til fjorden som normalt. (Ikke opstrøms). Når du står på broen altid til højre side.

Fredningstider:

Fra den 1. november til 1. februar.

Mindstemål:

Havørred .....40 cm
Bækørred .....30 cm
Ål .....45 cm

Fangstbegrænsning:

3 ørreder pr. medlem pr. dag.

Kroge:

modhager på ormekroge skal være fjernet hele året.

Gæstekort:

Der kan udstedes op til 3 gæstekort til hvert seniormedlem. Kortet fås ved henvendelse til kassereren.

Vigtigt:

Bruger man parkeringspladsen ved Driften, SKAL der altid være en ledig P-plads. Når andejagten starter til september, må du ikke genere andejægerne, der ligger på stand fra broen og ud til hvor reservatet starter. Så fisker du om aftenen efter solnedgang, SKAL du gå op ved parkeringspladsen ved Driften. Dette gælder helt frem til 1. november, når fiskeriet slutter.

Fredningsbælter ved Rævs Å samt Norsminde Fjord

Der har hersket en del tvivl om fredningsbæltet for Rævs Å's udløb i Norsminde Fjord så lad os slå følgende fast: Rævs Å har to fredningsbælter. Der er 500 m fredningsbælte i Norsminde Fjord hvor åen løber ud. (Undtaget er erhvervs-mæssig fiskeri med faststående redskaber). Der er 500 m fredningsbælte hvor havneudløbet i Norsminde løber ud i havet. Det betyder at fiskeri i en linje tværs over havneudløbet fra den nordre havnemole og næsten ud til Næsset er ulovligt.'

Ulovlige fiskeredskaber

Når du går langs åen og evt. opdager ulovlige fiskeredskaber (ruser eller andet) så ring til fiskeribetjenten Tony Jensen.
Husk du må aldrig fjerne disse redskaber, men gerne ringe til fiskerikontrollen 86 44 89 11.

Fangstjournal for Odder Å

skal afleveres inden generalforsamlingen uanset om der er fanget fisk eller ej. Dette er vigtigt for at få et overblik over åens ørredbestand.
Der vil blive trukket lod om et års gratis medlemskab af OSF blandt de indsendte fangstjournaler.

Bådene

Foreningens jolle og motor på trailer henstår ved Magnus, Hovedgaden 6, Gylling, tlf 86 55 17 51. Foreningens anden jolle er efter istandsættelse placeret ved anløbsbroen i Hylke nær golfbanen ved Skanderborg sø. Nærmere information ved henvendelse til Tony på telefon 20 11 51 74.
Ved Alrø-dæmningen til højre (førstfor) ligger Hov sydstrands jolle som vi også må benytte i år, den er mærket med HSJ. Må kun benyttes i tidsrummet kl. 10.00-18.00 af hensyn til garnfiskerne.
Redningsveste medtages selv.

Indmeldelse af nye medlemmer

Nye medlemmer kan henvende sig til formanden, der har girokort til indmelding. Kvitteringen er gyldigt medlemsbevis. Fremtidig betaling sker automatisk gennem Danmarks Sportsfiskerforbund, der også sørger for du modtager bladet Sportsfiskeren.

Kontingent 2004

Senior 400,-
Junior 260,-
Familie 590,-

**Glød
dine klubkammerater
og dig selv!**

*- kom med et indlæg
til bladet og deltag
i konkurrencen
om to flasker rødvin*

